

Drie koningen zagen een sterre

G. de Bruijn

1. Drie ko - nin - gen za - gen een ster - re, een
2. Toen zij te Je - ru - za - lem kwa - men, ver -
3. En toen zij daar had - den ver - no - men; naar
ster - re van won - de - re pracht; de
dween er de ster - re me - teen; zij
Beth - le - hem moet ge dan gaan, ver -
ster - re van Ja - cob, het te - ken, zo -
gin - gen naar ko - ning He - ro - des, en
toon - de zich we - der de ster - re, en
lang aan de he - mel ver - wacht. Zij
vroe - gen: waar moe - ten wij heen? Waar
reis - den zij blij - de weer aan. Zij
rep - ten zich heen in 't ge - lei - de der
is er de Ko - ning ge - bo - ren, wiens
von - den het ko - nink - lijk Kind - je en
ster, die zij had - den aan - schouwd, naar
ster - re wij heb - ben aan - schouwd? Wij
kniel - den aan - bid - dend ter - neer, met
't land van de Jo - den met gif - ten van
zijn ter aan - bid - ding ge - ko - men met
goud en met wie - rook en mir - re en
mir - re, van wie - rook en goud.
mir - re, met wie - rook en goud.
keer - den vol dank - baar - heid weer.